

המלאך הממונה על הגשמים

אמר רבה, אני ראיתי את הרידיא הזה [=כך שם המלאך הממונה על הגשמים] **דומה הוא לעגל, ופרוסות שפתותיו ועומדות בין תהום עליון [=מים העליונים] לתהום תחתון [=בין הרקיע לאוקיינוס, במקום שנושקים ארץ ורקיע], לתהום עליון אומר לו חשור [=השלך] מימיך ברקיע, ולתהום תחתון אומר לו, אבע מימיך למטה בקרקע.**

שנאמר, "הנצנים נראו בארץ עת הזמיר הגיע וקול התור נשמע בארצנו" (שה"ש ב' י"ב), כלומר, כשמנסכים מים בחג, שהניסוכים נראו בארץ, שאין באים אלא משנה לחבירתה, כנץ זה שאינו יוצא אלא משנה לשנה, ועת הזמיר הגיע, זמירות החג, אז קול התור, מלאך דומה לשור, נשמע בארצנו, שבשעה שמנסכים מים בחג הוא אומר כן^א.

היו מתענים וירדו להם גשמים

גזרו תעניות על הגשמים, וירדו גשמים בשיעור ששוב אין צריכים להתענות, **אם החלו את התענית צריכים להשלים, ואם לאו, אין צריכים להשלים, ונחלקו חכמים מתי נחשבים הם כמי שהתחילו את התענית.**

לדעת רבי מאיר – אם ירדו גשמים קודם הנץ החמה, מאחר שעדיין לא חלה עליהם התענית, אינם מתענים, אבל **כשירדו הגשמים אחר הנץ החמה**, מאחר שהחלו להתענות, **חייבים להשלים את התענית**.²

ולדעת רבי אליעזר ורבי יהודה – עד חצות היום אינם נחשבים מעונים, שכן חצות הוא זמן סעודה, ורק כשהתענו בזמן סעודה, נחשבים הם מעונים. ולפיכך, אם ירדו גשמים קודם חצות, אינם משלימים את התענית, **ורק אם ירדו גשמים אחר חצות, משלימים את התענית.**

ולדעת רבי יוסי – עד תשע שעות ביום אינם נחשבים מעונים, שכן דרך בני מלכים לקום ממטתם בסוף שלוש שעות, ולאכול בסוף תשע שעות, ורק כשמגיעים מלאכול אחר סוף תשע שעות נחשבים מעונים, כמו שמצינו באחאב, שלא אכל עד סוף תשע

^א לשון אחר, כמשמעו, הנצנים נראו והזמיר הגיע, בשעה שקול התור נשמע. [רש"י].

² ולכאורה כל זה בתעניות ראשונות, אבל בתעניות אחרונות, שתחילת התענית מהערב, אם ירדו גשמים אחר השקיעה, משלימים התענית כל היום. ויל"ע בדבר.